

թեան վրա, բայց չստերը դրան կասկածով վերաբերվեցին:

«Այստեղ համոզված են, որ սուլթանը չուտով կը հաստատի Հայաստանի բէֆօրմները: Այստեղ արդէն պատրաստութիւններ տեսան փառաւոր կերպով տօնելու անդլիական քաղաքականութեան փառաւոր յաղթութիւնը եւրօպական Արեւելքում»:

II Երկու յօդուած

Լօնդօնից հեռագրում են. «Քաղաքական շրջաններում ընդհանուր խօսակցութեան նիւթը Թիւրքի Ե. Նօլիօլայի երկու յօդուածներն են, որոնք տպւեցին «Daily Chronicle» լրագրում: Ամբողջ անդլիական մամուլը մեծ հետաքրքրութեամբ վերաբերվեց այդ յօդուածներին: Մանաւանդ ուշադրութիւն դարձվեց այն փաստական ապացոյցների վրա, որ բերում է Թիւրքի Նօլիօլային այն բանի մասին, թէ ուսաց լիազօրները Բերլինի կօնգրէսում առաջարկեցին կօնգրէսին մի շարք միջոցներ, որոնք երաշխաւորում էին թիւրքաց հայերին իրական պաշտպանութիւն թիւրքաց իշխանութիւնների կամայական նուշեան դէմ, բայց կօնգրէսը մերժեց Ռուսաստանի առաջարկութիւնները անդլիական լիազօրի հէնց նախ մարկիզ Սօլըբրիի դրամամբ: Այն ինչ այժմ անդլիական մամուլը, նոյն մարկիզ Սօլըբրիի ներշնչմամբ, պահանջում է այն բէֆօրմները մտցնել Հայաստանում, որոնք համաբերական մարդկանց ձեռքով և մերժված այն ժամանակ անդլիական այժմեան առաջին միջնադարի կողմից: Տիկին Նօլիօլայի մերկացումները շատ չը դուր եկան անդլիական մի քանի քաղաքագէտներին, բայց հեղինակի բերած կտորները դիւրամտական դօկումէնտներից՝ կասկածից դուրս են»:

III Փախստականներ

Կ. Պօլսից հեռագրում են հոկտեմբերի 3-ից, երկուշաբթի, հետեւեալը. «Այստեղ հասած նախ կապիտանի խօսքերով, Տրապիզոնում, ուսաց նախ վրա գտնվում են 2000 փախստականներ, որոնք պահանջում են Բաթում տանել իրանց: Նոյն բանն են պահանջում դեռ ևս քաղաքում գտնված շատ բնակիչներ»:

IV Մի թէ ճիշդ է

Լօնդօնից «Новое Время» լրագրի յատուկ թղթակիցը հոկտեմբերի 5-ից հեռագրում է հետեւեալը. «Կ. Պօլսից ստացված հեռագրիները հաղորդում են, որ մեծ պետութիւնների դեսպանների և Բ. Դրան մէջ համաձայնութիւն կայացաւ Հայաստանի վարչական բէֆօրմների

վերաբերմամբ և որ սուլթանի վաւերացումը սպասվում է օրից օր, ժամ առ ժամ: Համաձայնութիւնը կայացաւ հոկտեմբերի 5-ից, «Standard» լրագրի հաղորդում է, որ Սալիֆ-փաշան այցելեց անդլիական դեսպանին՝ նրանից համաձայնութիւն առնելու, որպէս զի մի քանի փոփոխութիւններ մտցնվին բէֆօրմների ծրագրի մէջ, բայց կտրական մերժումն ստացաւ»:

V Մեր ժողով

Լօնդօնից, «Новости» լրագրի յատուկ թղթակիցը հեռագրում է հոկտեմբերի 5-ից. «Standard» լրագրի հաղորդում է, որ Սալիֆ-փաշան այցելեց անդլիական դեսպանին՝ նրանից համաձայնութիւն առնելու, որպէս զի մի քանի փոփոխութիւններ մտցնվին բէֆօրմների ծրագրի մէջ, բայց կտրական մերժումն ստացաւ»:

VI Յեղափոխական թիւրքեր

Կ. Պօլսում կայանաւորված են մի քանի մահմետականներ, որոնք յեղափոխական ձառեր էին արտասանում:

VII ձիշղ է

Բէյաթի դործակալութիւնը հեռագրում է Տրապիզոնից, հոկտեմբերի 9-ից, որ միանգամայն հաստատված է այն իրողութիւնը, թէ կոտորածին և աւարառութեանը մահակցել է թիւրք դօրքը:

ԼԻԲԱՆԱՆ ԵՒ ՀԱՅԱՍՏԱՆ

Սեր Չարլզ Դիլի, որը Գաղստօնի կարնէտի մէջ արտաքին գործերի մինիստրութեան ստատս-սեկրետար էր, յայտնեց «Times» լրագրի թղթակցին իր կարծիքը հայոց հարցի մասին: Նա համոզված է, որ Բ. Դրանը կընդունի երեք պետութիւնների առաջարկած յայտարարելու կէտերը, որոնց հետ, բարոյապէս կամ իրապէս, միացան խալիփի, Աւստրիան և Գերմանիան: Այս Չարլզ Դիլի հետեւեալ անալոզիան բերեց վերջին անգլիացիի և նրանց մէջ, որոնք սեղի ունեցան զուգահեռի և մարմնախնդրի ընդհարման պատճառով 1860 թվին:

«Լիբանանում այն ժամանակ կատարելապէս նոյնպիսի յաղմուկներ կային, ինչ որ այժմ տեղի ունենւոյն Հայաստանում: Շատ քրիստոնեաներ կոտորվեցին և եւրօպական պետութիւնները իրանց մէջ համաձայնութիւն կայացրին միջամտութեան և Բ. Դրան վրա ճնշում գործ դնելու վերաբերմամբ: Պետութիւնները միաբանութեամբ ընտրեցին մի կօմիտը, որը պէտք է բանակցութիւններ սկսէր Բ. Դրան հետ և աշխատէր բարեփոխելու մտցնել տալ վարչական մէջ, որոնցով կարելի լինէր տեղի ունեցող անկարգութիւնների առաջին առնել: Բնաբանութիւնն ըն-

կաւ լօրդ Գիւֆէրէնի, Պարիզի անգլիական այժմեան դեսպանի վրա, որը սկսեց բանակցութիւններ Բ. Դրան հետ, պաշտպան ունենալով ֆրանսիական զօրքերը:

«Թիւրքիան զիջեց և բոլոր կէտերն ընդունեց, սպազան ցրց տուեց, որ նա շատ լաւ արաւ, որովհետեւ այժմ Լիբանանը կարելի է թիւրքաց օրինակելի նախադր համարել, ուր ոչ մի ազի-նաւոր կերպով և առանց ստիպմունքի: Շատ հաւանական է, որ հայոց հարցումն ևս թիւրքերն, չը նայելով վերջին օրերի բոլոր դժուարութիւններին և յաղմուկներին, այնու ամենայնիւ նոյն կերպ կը վարվի և բարեյաջող լուծում կը տալ նրան, չը նայելով մի քանի լրագրիների նախադուշակութիւններին»:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԿԱՐՍԻ ԵՐԿԱԹՈՒՂԱՅԻՆ ԳՅԻ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ՆՇԱՆԱԳԻԹԻՒՆԸ

Անցեալ տարի, երբ դէպի Կարս և Երևան տանող երկաթուղի շինելու հարցը բոլորովին հաստատուեց, մինիստրութիւնը ձեռնարկեց մի շարք հետազոտութիւնների՝ զանազան տեսակէտներից:

Այդ հետազոտութիւնների մէջ շատ պատկառելի և նշանաւոր տեղ են բռնում այն ուսումնասիրութիւնները, որ կատարվեցին ապագայ երկաթուղու գծի տնտեսական նշանակութիւնը պարզելու նպատակով: Բաւական է, որ երկաթուղին ծառայէ զինուորական և ընդհանուր վարչական նպատակներին, այլ նա պէտք է նաև տնտեսական նշանակութիւն ունենայ, կարողանայ բաւականաչափ ապրանք տեղափոխել և զգալի դարձնի երկրի տնտեսական զարգացման:

Վերջին տեսակի հետազոտութիւնները այժմ արդէն կատարված են մանրամասնօրէն և մշակված՝ հրատարակութեան համար, բայց երկաթուղային վարչութիւնը չէ շտապում դրանց լոյս ընծայելու և ծանօթացնելու հասարակութիւնը այդ հետաքրքիր գործի հետ:

Կովկասեան Գիւղատնտեսական ընկերութիւնը աչքի առաջ ունենալով, որ այդ տեսակ հետազոտութիւնները շատ ուսանելի են և կարող են զանազան ձեռնարկութիւնների հիմ ծառայել, առաջարկել է իր դահլիճը մասնագէտ հետազոտողներին՝ կարգաւոր իրանց աշխատութիւնները հասարակութեան համար:

Առաջին ընթերցումը տեղի կունենայ վաղը,

հայ մնացած է ու իրենք պէտք է, որ իսլամահան: Ինչպէս ըսի, կեսօրի կորուստը կարելի է հաշուել ճշգրտութեամբ, զիւրքը հարկաւորներով սպաննուած են, իսկ բոլոր ունեցածներն կորստուած է:

Հետեւեալ օրը, չորեքշաբթի, սեպտեմբեր 27 թուարը բաժնական և զինուորական պաշտման (ի տարէի է օր ֆիւ) ներքև առնուած է Վ. Ն. Սուլթանին հրամանով, ինչպէս ծանուցին թիւրքերը սպանած ազգերով: Հայերէն ողջ մնացողները սարսափահար կիկոտած էին իրենց ապաստանած տեղերը և ահա թիւրք զինուորական սպաներ ներկայանալով կը հրամայեն անձնատուր ըլլալ, որպէս թէ հայերը ապստամբած ու դիմաբողոքի միջոցով էին: Բոլոր հայերը ձերբակալելով բանտարկեցին Սարայը, Կիւզէ-Նիսա-րի զօրանցը և ուրիշ տեղեր: Զինուորական ատեսան կազմուելով սկսան հարցաքննել կաշառահարները, շատերուն չղթալ զարկած են և ներդրութիւններ կուտան, որպէս զի խտտովանին թէ իրենք ապստամբած են կայսերական կառավարութեան դէմ!!! Կը տեսնէր թէ թիւրքերը ուր կը հաղթեն իսկականապէս թիւրք, անգլէն ժողովուրդը մը ջարդել տալ կանոնաւոր զօրքերուն և զինուած պաշտպանութիւններուն, հիմակ ալ զինուորական ատեսան զօրքերը պատժելու համար իբր ապստամբ զանգեց, որ կոտորածէն փախչելու յանցանքը գործած էին:

Խաղաղութիւնը դեռ տիրած չէ, հայ ժողովրդին թշուառութիւնը սարսափելի է, իր բոլոր ունեցածէն զրկուած, մերկութեան և անօթութեան մէջ կը տառապի: Կուսակալը յայտարարած է անխնայ ջարդել մնացածներն ալ, եթէ փոքր շարքում մը հանեն, վստահութիւն չի կայ: շատեր հիւանդացած են, շատեր ալ խնդրեցած:

ուրբաթ, ամսիս 13-ին: Կը կարգաւ Ա. Արդու-թիւնիսին՝ Բօրչալուի գաւառի մասին:

ՆԱՄԱԿ ՎԵՐԻՆ-ԱԳՈՒԼԻՍԻՑ

Սեպտեմբերի 26-ին

Վերջապէս աւաղակապետ Նաբին մի հաբուած ստացաւ: Ամսիս 14-ին Զանգեզուրից երկու մարմանցի լուր են բերում Յիւսու տանուէր Տէր-Սարգսեանցին, թէ Նաբին, կողոպտելով երկու գիւղ, գալիս է մեր կողմերը, մտադիր լինելով յարձակվել Մարտանիսի վրա: Այդ լուրը յայտնում են և պրիստավի օգնական Միրզա-Մէհտի Հաջիէվին: Տանուտէրը ձեռնորհնորով իսկ պրիստավի օգնականը կողակներով դիմում են դէպի Մարտանիս և այնտեղ չը գտնելով աւաղակներին, ընկնում են նրանց ետեղից:

Հետեւողների մի մասը հանում է Զառաջիւր ամայի տեղը և բարձրանալով մօտիկ գտնված սարը, նկատում են 10 ձիաւոր. հեռագրիակով նայելով համոզվում են, որ դրանք թուրք ուխտաւորներ են: Աւաղակները ձորակում իջնանաւ են լիւնում, միանգամայն աննկատելի լինելով մերոնց համար: Թուրք ուխտաւորներին աւաղակները ընդունում են ոստիկանների տեղ և կարծելով, որ նրանք բոլորովին հեռացել են, իսկոյն բարձում են ձիերը և ճանապարհով: Տանուտէրը նկատելով նրանց, իսկոյն իր մարդկանցով շտապում է բռնել Գանդը-Ղըւան կոչված քարալը, որը անառիկ դիրք ունի և որի մօտով պիտի անցնէին աւաղակները: Աւաղակները լինում են մօտ 28 հոգի, իսկ տանուտէրը լինում է չորս հոգով, որոնց հետ չուտով գալիս միանում են և պրիստավի օգնականը իր մի ձիաւորով յեր ձեռնորհները բաւականաչափ մօտենում են, սկսում է հրացանաձգութիւն: Առաջին հարուածից երկու ձի զլորվում են, միւսները նկատելով այդ, իսկոյն իջնում են ձիերից և սկսում են պաշտպանվել, բայց կարկիտ պէս թափվող գնդակները չուտով ստիպում են նրանց փախչել: Վրա է հանում մուրթը և աւաղակները վերցնելով իրանց վիրաւորված ընկերոջ և թողնելով 7 ձի և մէկ ջուրը, բեռնված զանազան տեսակ ապրանքով, թողնում հեռանում են: Երկաթուղում են, որ աւաղակներից շատերը պէտք է վիրաւորված լինեն, որովհետեւ կուր տեղը արհնավ է ներկված: Լուր կայ, որ վիրաւորված աւաղակներից երկուսն էլ մեռել են Արաքսի ափին, բայց անց են կացրել միւս ափը և հողին յանձնել:

Երկուստեան մասին նոյն օրակցին յայտնում են հեռագրով Զօրֆաթից՝ Նաբինիսին գաւա-

առանց հաշուելու դաշոյններուն և թուրքերուն անհամար հարուածները: Հիւպատոսները բաւականացան իրենց դրօշակները պարզելով հանդիսատես ըլլալ անհոգ քարաստութեամբ:

Քանդում, տնանկացում, ջարդ, ահա իսլամականութեան նշանաբանը և սեպտեմբեր 26-ի երեքշաբթի օրը, ժամը 4 1/2-էն մինչև 10 1/2, Տրապիզոնի մէջ մարտիչներու կատաղի թափօրը կըրացը ըրաւ վերջին ծայր ճշգրտութեամբ հաւասարմ մնալու իսլամական նշանաբանին: Վայրագութեան օրինակներ կուղէր, խիստ շատ են, սակայն կարելի է ամենքն ալ յիշել ու գրել: Սրճարաններու մէջ հայ ծերունիներ ջարդուեցան, թիւրք սրճապետը չէր ուզած թերահալ իր սրճապան պարտականութեան մէջ:

Խանութեան մը գնդակով գետին փռուեցաւ, թիւրքերը խեղճին դիակին վրա գնդակի կարկուտ կը տեղացնէին, դէմքի մը վրա հասաւ և կեանքը կտրեցին կը մանրեն: Ըսելով ձեռքի սաթը ըրով սկսաւ կտոր-կտոր ընել մեռած հայուն դիակը:—Ձիւնոր մը հայու մը կեանքը փրկելու համար 50 ոսկի ստանալէն ետքը՝ ետեւէն գնդակով կը սպաննէ:—Հայ երիտասարդ մը շուարած պահականոց կը մտնէ, թիւրքերը կը հարցնեն թէ ինչ աղէկ էս, էյոյն եմ: Կըսէ ու կը սկսի յաւարէն խօսել, կազատի, եթէ յուսարէն չը գիտնար:

Հարիւրապետ մը կը պառկեցնէ հայ մը և ոչ լարի պէս կը մորթէ: Շատեր վերջին պահուն իսլամականութիւն կընդունեն և կաղապին: Սլաննուած հայերուն դիակները ոտքէն չուան ձգած քաշելով կը տանէին կամ գերեզմանատուն կամ ծովը: Հայ քահանայ թաղած է 214 դիակ, մնացածին մէկ մասը ծովը թափած են, մէկ մասն ալ տաճկաց գերեզմանատունը փոխ

մը մէջ լեցնելով ծածկած են, Սասունի կոտորածին բոլոր մանրամասնութիւնները խղճմտութեամբ ներկայացնելով:

Ըսի թէ հայերուն բոլոր ունեցածները, դրամ, կահկարասիք, զգեստեղէն և ուրիշ զարդեղէններ ամբողջովին կորուստուած են: Կոտորածին ատեն օրինակելի մարդասիրութիւնն ցոյց տուին ֆրանսացի Ֆուէրները, մանաւանդ Ֆուէր Ժողէֆ, որ արաբները հայ մըն է: Հարիւրապետ ընտանիքներ հիւրընկալեցին սիրալոյսով իրենց ընդարձակ չէրքին մէջ, երբ սարսափահար պատէ պատ ցատկելով հոն կը վազէին: Մինչև չարաթ մը հոգացին ամեն բանէ զրկուած թշուառներուն օրական պէտքերը, կերակուր, հաց և անկողին բաշխելով: Սրտածմիկ էր հոն խուռուած հայ ընտանիքներու լացին ու կոծին տեսարանը, ամենքն ալ սիրելիներ ունէին սպաննուած, ներս մտնողը կը տեսնէր բոլորակներ կաղմած արցունքոտ աչքով կիներ ու տղաներ, որոնք անողորմ մահէն փախած էին, անոր մանգողին առջև թողնելով իրենց սիրելիները: Բարձրակի վիրաւորեալներ կային, որոնք կը զարմանալէին Ֆուէր Ժողէֆին հոգածութեամբը, մասնաւոր բժիշկ և վիրաբոյժ բերել կուտային, որոնք առհասարակ կը դարմանէին բոլոր հիւանդները:

Չարդը ու թալանը հաւասարապէս տարածուեցաւ շրջակայ գիւղերուն վրա, Մալա, Սէֆահա, Պալարա, Առաքիւր, Տիւրման, Զիզաքսա և բոլոր հայաբնակ գիւղերը: Թիւրքերը այրեցին շատ մը տուններ և հայերուն ձեռքերը կապելով ապանեցին, ստիպելով հայ կիները, որ իսլամութիւնը ընդունեն, որովհետեւ քաղաքին մէջ ալ հայ մնացած չէ: Հիմակ հայ կիները ստիպուած են թիւրքի անուն կրելու և թիւրքերէն խօսելու, շատեր քաղաք կուգան հարցնել թէ իրօք

Վահէ

ուսանողներն և Օրդուբաթի պրիստավին: Գաւառ-
պետը իսկույն ուղարկում է երեք ձիաւորի մի-
ջոցով 500 պարսկական կողակներ և ձիաւորների
համար, բայց նրանք ճանապարհին հանդիպում
են աւազակներին, որոնք սպանում են մի հայ
ուսանողին, վերադառնում են միւսին, իսկ երրորդ-
ընկերակցին՝ Պրիստավը ստանալով հեռագիր,
չտեսնելով զինքն, և ամսիս 19-ին վերա-
դառնալով բերեց հետը աւազակներից խլածին-
ընկերակցին: Ամսիս 25-ին էլ, նոյն գործի համար Օրդու-
բաթ էր եկել գաւառապետը: Աւազակները ներ-
կայումս անցել են սահմանը:

Ձ.—ց

ՆԱՍԱԿ ՇՈՒՇՈՒՅ

Հոկտեմբերի 3-ին

Քաղաքային ինքնավարութիւն մտցնելու մասին
այստեղ կարգադրութիւն արդէն ստացվել է: Հա-
ւանութեն քաղաքային ընտրութիւնները չուտով
տեղի կունենան: Իբրեւ թեկնածուներ քաղաքա-
պետի պաշտօնի համար առաջարկվում են՝ Ն. Աթա-
բեկեան, Յ. Խաչատուրեանց, Ս. Խաչատուրեանց և
Հ. Աւագեան:

Վ. Ենայան կաթողիկոսի օժանդակով տարեկան օգնու-
թիւն, մեր թեմի կառավարիչ Սաթուրեան վարդա-
պետը, Ազոլեանց մայր եկեղեցում հանդիսաւոր
մարդկանք կատարեց, թեմական զարդոցում, աշա-
կերանների մասնակցութեամբ, ամսիս մէկին նոյն-
պէս հանդէս կատարվեց. ժողովուրդը գրեթէ բո-
ւորովին չը կար:

Վահան վարդապետ Գեորգեանը Էջմիածնից
կրկին վերադարձաւ իր նախկին պաշտօնատեղին
վանահայր Ամարասու վանքի:

Պատկերազարդ Վարդապետ հանդէսը, որի հրա-
տարակիչը յայտարարեց լրագրիւնների միջոցով
թէ առաջին գիրքը լոյս կը տեսնէ և կուղարկվի
բաժանորդներին ոչ ուշ քան օգոստոս ամիսը,
ցաւելով յայտնում ենք, մինչև օրս չէ ստացվել:
Հրատարակել ամբողջ տարին մի գիրք և այն էլ
անկանոն, դա աւելի քան զարմանալի է:

Արցախեցի

ՆԱՍԱԿ ԽՍԻՍԳՐՈՒԹԵԱՆ

Բաթում, հոկտեմբերի 6-ին

Շտապում եմ ուղղել մի սխալ լուր, որ այս-
տեղից հաղորդել էր «Ռուսաց գործակալութիւ-
նը» և որ ստացված է «Մշակի», ինչպէս և միւս
բոլոր լրագրիւնների վերջին համարներում:

Համաձայն այդ հեռագրական լուրի, իբր թէ
մի հայ երիտասարդ թիւրքաց միջին է մտել
հայհոյանքներով և իբր թիւրքերը նրան ձերբա-
կալելով ոստիկանութեանն են յանձնել, այն ինչ
եղելութիւնը հետեւաւ: Եւ Այդ հայ երիտասար-
դը, սաստիկ հարբած ժամանակ, փողոցում մի
խումբ թիւրքերի պատահելով հայհոյում է նրանց,
իսկ թիւրքերը ամենայն կողմից և անապահ խըմ-
բով կատաղաբար նրա վրա յարձակվելով տեղն
ու տեղը նրան սկսեցին պատռել և ստառել անէին,
եթէ որ տեղացի մի վաճառական իսկույն և եթ
չը պատասխարէր նրան և ապա ոստիկանութեան
չը յանձնէր՝ ապահովութեան համար: Որ իրո-
ղութիւնը այսպէս է, սրան վկայ են այստեղի
ծովապետի փողոցի վրա եղող բոլոր վաճառատ-
ների և խանութների տէրերն ու ծառայողները,
որոնց աչքի առջև տեղի ունեցաւ այդ անցքը:

Ինչպէս թէ այս հերքումը ստացվել է «Մշակի»
առաջին համարից մէկում, հրատարակում եմ տե-
ղական ուսու լրագրիւններին արտատպելու այդ
մի և նոյնը:

Ս. Մակարեանց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՊԵՐ

Հոկտեմբերի 6-ից, Սամսոնից մեզ հետե-
ւալ տեղեկութիւնն են հաղորդում. «Այս վեր-
ջին օրերից Քաղաք խիստ աշխուժեալ վի-
ճակի մէջ է: Հայերը իրենց խանութները գոցե-
լու վրա են: Չենք գիտեր ինչ կը պատահի մի
քիչ յետոյ»:

Մեզ հաղորդում են, որ թիֆլիսի հայոց դե-
րասանական խումբը այս օրերս Բագու է գը-
նում, այնտեղ երկու ներկայացում տալու համար:

Թիֆլիսի հայոց Հրատարակչական ընկերու-
թիւնը այս օրերս լոյս է ընծայել Շէքսպիրի մի
նոր թատերադրութիւնը «Ինչպէս կուգէ» վեր-
նագրով: Թարգմանողն է Գովհանէս խան Մա-

սեհեանցը, «Համէլետ» թարգմանիչը: Մեր կար-
ծիքով Մասեհեանը լաւ կանէր, եթէ ձեռնար-
կէր Շէքսպիրի առաջնակարգ պիեսների թարգ-
մանութեան, ինչպէս «Յուլիոս Կեսար», «Թոմէս
Ջուլիէտա», «Դոն Կիշո», «Արքայ Լիր» և այլն:
«Ինչպէս կուգէ» համարվում է Շէքսպիրի երկ-
րորդական գործերից. նոյն իսկ մի քանի հե-
ղինակներ կապածում են, թէ նա Շէքսպիրի
գրածը լինի: Թարգմանութիւնը, որ կատարված
է անգլիական բնագրից, բաւական աջող է: Գինն
է 50 կոպէկ:

Թիֆլիսում այս օրերս սպասում են երկրա-
գործութեան դեպարտամենտի գերեզմանի կո-
տիչ և վիճի, որը ահա երկու շաբաթ է գտնվում
է արևմտեան կողմատում, ուր ուսումնասիրում
էր Սե ծովի ափերի գիւղատնտեսական պայման-
ները: Կողմատեան Գիւղատնտեսական ընկերու-
թիւնը մտադիր է խորհրդակցել Կոտիչի վիճի
իր ընթացիկ կարիքների մասին:

Հարկաւոր ենք համարում ուղղել «Արձագա-
րի» մի սխալը: Նա իր վերջին համարում տպել
է Լոնդոնից ստացած մի հեռագիր, որը սկսվում
է այսպէս. «Իրադէն տակալին չէ ընդունված»:
Դա անգլիերէնի սխալ թարգմանութեան հետեւանք
է: Ոչ թէ «Իրադէն չէ ընդունված», այլ «Իրադէն
տակալին չէ ստացված» Լոնդոնում: Վիճինայից
այսօր ստացած մեր հեռագրից էլ երևում է, որ
իրադէն չէ ստացված և վիճինայում, որովհե-
տեւ այդ գոյնումնորդ դեռ հրատարակութեան չէ
տրված:

Մեզ հաղորդում են, որ Բ. Միքիմանեան հրա-
ւիրել է յայտնի նուագաձու Բեդրե քոյրերին՝
Ռուսաստանի մի քանի մեծ քաղաքներում, որոնց
թիւում և թիֆլիսում ու Բագուում կ'օժնէրտներ
տալու համար: Բեդրե քոյրերը այժմ կ'օժնէրտներ
են տալիս Աւստրո-Սկաւարիայի քաղաքներում:
Նրանցից Սօֆիա Բեդրե ամուսն է ջուրիակի, Բո-
գալիան՝ դաշնամուրի, Լիման՝ վիօլոնչիկի և Լո-
լան՝ այլալի վրա: Բեդրե քոյրերը կը գան Թիֆ-
լիս ներկայ հոկտեմբեր ամսի վերջին:

ՊԵՏԵՐԲՈՐԳԻՅԻ մեզ գրում են հետեւեալը.
«Այս տարի Պետերբուրգի հայոց եկեղեցական
խորհուրդը մերժում է ուսանողներից շատերին
ստիպելներն տալու: Մարդ որքան ուղադրութեամբ
է վերաբերվում այդ խորհուրդի վճիռներին, այն-
քան համոզվում է, որ ոչ մի հիմնական սկզբունք,
ոչ մի դեկլարացիոն միտք դեռ չէ խաղում այդ
տեղ՝ մի գործ ընդհուպ ժամանակ: Ինչի էր տա-
լիս այսքան ժամանակ, ինչի է մերժում հիմա,
եկեղեցական խորհուրդը ինքն էլ երեք կը դը-
ժաւարանայ պատահական այդ երկու հարցերին:
Բոլորական արամադրութիւն, անձնական համալ-
րութիւն, թեմի, առանց խորը կշիռի ենթակալ-
ված պատճառ, ահա թէ ինչպիսի հանգամանք-
ներ են աղղում նրա քեզի, կամ դրական վճիռ
վրա: Պէտք է մի օր վերջապէս որոշ կանոնների
ենթակալել թէ ոչ, թէ միշտ այդպիսի պատահա-
կան չարժանութիւններ գրեթէ պէտք է լինեն այս-
տեղի չքաւոր և եկեղեցու օգնութեան կարօտ
ուսանողները»:

ԲԱՊՈՒՅԻ քաղաքային դուման բարձրագոյն թիւլ-
տութիւն է ստացել կէս միլիոն ռուբլու
փոխառութիւն անելու: Այդ գումարով պէտք է
քաղաքային վարչութիւնը վճարի մասնաւոր ան-
ձերից վերցրած իր պարտքը, չինի արհեստա-
գիտական դպրոց, կառուցանի վարչութեան
համար սեփական բնակարան և ծածկի 1895 թիւ
իր գէֆիցիտը:

ԿԱՐՍ քաղաքում կազմված է մի տղաշունական
յանձնաժողով, որի քննութեան առարկաները
պէտք է լինեն այդ նախնային վերաբերեալ շատ
կարևոր խնդիրներ: Յանձնաժողովի նախագահ
նշանակված է փոխ-նախնայապետ Պետրոսեան:
Խորհրդակցութեան հրաւիրված են Կաղդուանի և
Օլթիի գաւառապետները:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՍԱԿ ԹԻՒՐԻՍՏԻՅ

Կ. ՊՕԼԻՍ, հոկտեմբերի 4-ին

Այս երկու-երեք օրվան մէջ կը սպասուի
Մարդերն ինչպէս վերջնական կարգաւորում:

Ինչ կերպով: Կը բաւականաճաճ հաղորդել անգ-
լիական դեսպանատունէն կէս-պաշտօնապէս հա-
ղորդած տեղեկութիւն մը:—Կեսպանները և թիւր-
քաց արտաքին գործերու նախարարը այս պահուս
կը զբաղին խմբագրելու բարեկարգութեանց
ծրագրի մէջ քօնթրօլի վերաբերեալ յօդու-
ածին խմբագրութիւնը:

Այս յօդուածն ալ պիտի ներկայացնել սուլ-
թանին վաւերացումին, յոյս կայ թէ սուլթանը չի
մերժի արագարկը, հակառակ պարագային մէջ
Անգլիան պիտի գրաւի ձիտունը:—Այս գրաւումը,
եթէ երբէք պատահի, կրնայ շատ ծանր հարուած
մը ըլլալ թիւրքերուն:

Կ. ՊՕԼԻՍ, հոկտեմբերի 4-ին

Լաւ տեղեկալ աղբիւրներէ կը հաղորդվի, որ
բարենորոգումներ ծրագրին խնդիրը աջող վի-
ճակին մէջ է: Դունէն արտաքին գործերու նա-
խարարը, մէջք թուլ է Միւսիւր պէյ և ուրիշ
թիւրք պաշտօնեայ մը ամեն օր թարախաւ եր-
թալով՝ դեսպաններուն հետ կայնատին: Երեք
դեսպաններուն թարգմաններն ալ կը զբաղին
խմբագրութիւնով:

Մանրամասնութիւնը շատ գաղտնի կը պահ-
վի, նոյն իսկ Կրան պաշտօնեաները չեն գի-
տեր թէ ինչ կը դառնայ: Սա չափը յայտնի է,
թէ քօնթրօլի խնդիրը դժուարու-
թիւն ամեն բան պիտի լինայ:

ՆԱՍԱԿ ԹԻՒՐԻՍՏԻՅ

Երբ ուր մի, սեպտեմբերի 26-ին

Խնուայ Կոման գիւղ բնակող բըլցի համի-
դէի հարիւրապետ խալիօ նշանաւոր աւազակի
աղջիկը կը սիրահարի նոյն գիւղին հայ երիտա-
սարդի մը հետ: Խալիօն, որ անցեալ տարուին է ի
վեր տեղին Ալայ-պէյի ձեռնամբ իր ընկերակից
աւազակներու հետ ձերբակալուած բանտը կը
սպասէր, իմանալով աղջկայ դիտաւորութիւնը,
կը սպառնայ բանտէն ազատելուն զայն սպաննե-
լու, եթէ իր դիտաւորութեան մէջ հաստատ
լինայ: Եւ իրաւ, երբ անկէ ամիս մը յառաջ բան-
տէն փախուտ տուաւ (քիւրդերուն բանտէն
փախչելը դուրսէն է) աղջիկը տղուն ստիպեց ան-
միջապէս, որ զինքը հօրը տնէն հեռացնէ: Երբ
ստատարին ալ կամը կը կատարէ: Խալիօն իրո-
ղութիւնն իմանալուն պէս, անմիջապէս իր
պաշտպանին կը դիմէ: Բնական է, իստքը տխրա-
հուշակ Չէքի միւշիւրին համար է, որ գտնվում է
Երիւզա, կը պարզէ նորան խնդիրը, օգնութիւն
կը հայցէ վրէժը լուծելու համար: Կառուածնայ
Չէքի և անմիջապէս միտալայի մը ճանապարհ
կը ձգէ Խալիօյի հետ: Տեղա հասնելուն յիշեալ-
ներուն ընկերացան գունդ մը զինուորներ և
ոստիկան զինուորներ, իսկ Խալիօն կանխեց՝ քըր-
դերուն «բարձրագոյն հրամանաւ» զինելու ընդ-
դէմ հայերուն:

Միտալայն Խնուաքերը հասնելուն պէս կը սկսի
հրահանգներ գործադրել, անմիջապէս զինուոր-
ներուն և զինդերմեններուն հրաման կուտայ
խուժելու դէպի հայ գիւղերը և 100-էն աւելի
աչքի զարնող, տաճկահայոց լեզուով, դեռ հայ
ուսող մարդոց ցանկ մը ձեռքերը կտառայ, որ-
պէս զի գտնեն և ձերբակալեն: Կը խուժեն այդ
սովալուկները, կը կապեն բնիկները, կը
ծնեն գիւղերը, որպէս զի այդ մարդոց ձեռք
տան: Տներ կը մտնեն և իրենց յատուկ շարք-
ները կը գործեն, կը բռնեն իրենց զէնք ուղած
մարդոց և բերը կատաղեցողներն, շատերէն ալ
աղուր գումարներ կը չորթնեն:

Այնատեսը կը պատմէ երկրի դրութիւնը
խիստ սրտմտելի գոյններով. աշխատասէր գիւղա-
ցիւն իր արին քրտիւքով վարած, ցանած, ջրած
ու հասուցած պաշարը հազիւ թէ կալ բերած է
թեղած է, Յամեայ սովին, տառապանքն վերջ
հազիւ աղատած ներկայ՝ հունձիք առատութիւնը
վայելելու յուսով կը փայտ...

Կլխաւորաբար Կոման, Կարաբէօփու, Խալի-
լալու և Աղջամէլի գիւղերն են բանտարկ-
ւածները, ամենքն ալ անմեղ մարդիկներ, ոմանք
նոյն իսկ առեւտրականներ են: Շատերը փախած
են, բայց ուր, քանի որ ամբողջ Խնուսը եօթը
պարիսպով պատած է՝ քըրդերնալ գիւղերով, կօ-
ներով, եայլաներով և այլն, որը արդէն արձակ
համարձակ զէնք առած են Խալիօյի առաջնոր-

դութեամբ և կը խմբին հետգնետ «նոր Տալ-
տրիկ մը ընկելու համար»:

Աւելի աղղու միջոց մը գտած են թիւրքերը
քըրդերին վրէժնորդութեան հրաւիրելու համար:
Քրդերու մէջ համբաւաւոր չէլի Հայդար աղան
կարճատե հիւանդութիւնէ մը մեռած է, այժմ
նոքա տարածած են, որ հայերն են սպանողը,
այդ լուրն առնող քիւրդը կատաղած արեւնարբու
զազան մը դարձած է՝ պատրաստ առիթը ներ-
կայանալու պէս՝ ամեն շարք ընկելու: Խնուա-
բերդի պէյերը հրահանգ զրկած են, որ վերջնա-
կան կերպով այս աշնան ջարդ մը տան հայե-
րուն: Սոսկալի վրձակի մէջ են հայերը, ոչ ոք
գիւղէն դուրս չի կրնար ելնել իր գործին, բան-
տը լեցուածներու թիւը հարիւրի կը հասնի, որը
կը սպասեն առանց հարցաքննութեան: Չարագու-
յակ փոթորիկ մը կը սպառնայ այս երկրին:

Ա—բ

ՆԱՍԱԿ ՊԱՐՍԿԱՍՏԱՆԻՅ

Ուր մի, սեպտեմբերի 24-ին

Վանից Լուրեր

Վանի ճամբայները վերջապէս բացուցան և
երթեկոյնները սկսան դարձեալ: Վանեցիք ընդ-
հանրապէս երբ հիւանդանոց կ'ըլլեն Ուրմի կու-
գան, վանս զի ամերիկացի միսիօնարը այստեղ
մի հոյակապ հիւանդանոց հաստատած են և
Dr. Bochrans իբր մասնագէտ շատ մը Բաթանի
մեծ ծառայութիւն և գնահատելի բարիք է ըն-
ծայում բոլոր իրեն զիմող դժբաղդներին: Ան-
ցեալ երկուշաբթի ընթացքում բաւական մար-
դիկ եկան Վանից և շատ լուրեր բերին Վաս-
պուրականից:

Պատմում են, որ հայի էփանութիւն է. հայի
հօխան 30 փարայի է ծախվում. նմանապէս
ամեն բան սկսել է էփանում: Միայն թէ Պահ-
րի-փաշան, որ նորերս հեռացաւ, քանի է ժո-
ղովրդեան վերջին կօպէկը չարունակ հին տուր-
քեր գանձելով և ամեն օր մի նոր տուրք աւելց-
նելով, որով այդ տնտեսագէտ, խնայող և բանի-
բուն ժողովուրդը այսօր բառին բուն նշանակու-
թեամբ, աղքատ է, մանաւանդ գիւղացի երկրա-
գործ ժողովուրդը և եթէ օգնութիւն չուտ չը
հասնի յառաջիկայ ձմեռ անաւոր թշուառու-
թեան մասնաւոր պիտի լինի համայն Վասպու-
րական:

Մենք յիշում ենք, որ 1880—81 թիւն Անգլիոյ
հիւպատոս Քէրթիս-Քլէյթըն մի լաւ սիստէմով
օգնեց գիւղացւոց. նոյնը դարձեալ կարելի է
անել: Անգլիայից իբր 10,000 ռուբլի խրկուած
էր իրեն, որ կարօտեւոր բաշխէ. նա փոխանակ
դրամ բաժանելու, ցորեն գնեց այդ գումարով
և գիւղերի ռէնտները կանչելով և բնակիչների
թիւը ստուգելուց յետոյ, որոշ քանակութեամբ
ցորեն յանձնեց նրանց, որ տանեն, հաւասար
կերպով բաժանեն ժողովրդեան՝ ասելով, որ
այդ փոխառութիւն էր միայն և թէ
յաջորդ տարին իւրաքանչիւր ռենտ (որից կան-
խաւ ստացադիր առաւ) իր ընդունած քանակու-
թիւնը ամբողջովին պիտի բերէ յանձնէ հիւպա-
տոսարան:

Արդէն մի տարի յետոյ այն պատուական և
աշխու մարդը հրաժարական մատուց իր կա-
ռավարութեան: Մեկնած օրը Մր. Քլէյթըն մի
ստուար թղթի կապոց յանձնեց ինձ ասելով
«Խնդրեմ վառարանը մը մոխիր դարձուցէ,
մարդու ձեռք չանցնի (մանաւանդ վանեցի վաչ-
խառներին)», սովելոց տրուած օգնութեան
ստացականներն են:—Մի օրով չը քաչեց, այն
բաղմաթիւ գիւղացիները աղատուած էին որ և է
պատասխանատուութիւնից: Խեղճ մարդիկը հազիւ
թէ կարող էին հաւատալ այդ բանին իրականու-
թեանը և հիւպատոսի այդ առատաձեւութիւնը
Աստուածային ողորմութիւն էր թվում նրանց:

Այժմ տաճկական խորամանկ քաղաքականու-
թիւնը իբր թէ փախուցութիւն է կրել Վանում
Նաղիմ փաշայի գալնի ի վեր: Բայց չը պէտք է
խաբուել. պատմում են մեր վանեցի եղբայրները,
որ «միայ շատ անբերեղութիւն է (աղատութիւն)
Վանայ քաղաքում: Այդեկովթի Ժամանակ Այ-
գեստանի բնակիչը սովոր են իրանց բաղերն
աչել. վրաններ կը զարնեն պղինձերում և հրա-
ցանը ձեռքն ման կուգան մինչև լուսածագին.
ի հարկէ երբեմն էլ աղքատաւորութեան համար
հրացան կը պարպեն ի քաղաքութիւն դրացի
բաղ աչկողներին և խաղողի գողերին հասկցնե-
լու, որ արթնուն են իրենք:

